

Ποντάροντας σε κάποιο "θαύμα"...

Του **Κώστα Στούπα**

Ας μην κοροϊδευόμαστε. Η χώρα διανύει μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο, ίσως την κρισιμότερη μετά την τουρκική εισβολή στην Κύπρο και τους δύο τελευταίους πολέμους όταν επαναχαράχτηκαν τα σύνορά της αλλά και η θέση της στον σύγχρονο κόσμο.

Κώστας Στούπας

Κανείς δεν μπορεί με βεβαιότητα να προβλέψει αν σε δέκα χρόνια θα υπάρχει η Ε.Ε. ή η Ευρωζώνη όπως είναι σήμερα. Και αν υπάρχουν, πως η Ελλάδα θα βρίσκεται στον σκληρό πυρήνα τους... Το ίδιο δύσκολο είναι να προβλέψει κάποιος αν σε 5-10 χρόνια θα υπάρχει η Τουρκία όπως ήταν τις τελευταίες δεκαετίες και αν τα σύνορα της Ελλάδας θα είναι τα ίδια με τα σημερινά...

Στην κρίσιμη αυτή φάση η χώρα έχει την ατυχία να διοικείται από μια πολιτική γενιά που μεγάλωσε με μοναδικό προσόν τη διεκπεραίωση πελατειακών διευθετήσεων και βασικό μάντα ισχύος και εμπέδωσης της εξουσίας, το κομματικό παρακράτος των συνδικαλιστών του δημοσίου.

Οι "Κουρουμπλήδες", οι "Κοτσακάδες", οι "Ψωμάδηδες", οι "Θύμιοι" και οι "Λουράντοι" αποτελούν τον σκληρό πυρήνα της εξουσίας στη μεταπολίτευση. Οι Τσοχατζόπουλοι, οι Καραμανλήδες, οι Σημίτηδες, οι Τσίπρες και οι Παπανδρέου ήταν οι "βιτρίνες" που χρησιμοποιούσαν ανάλογα τη συγκυρία...

Από τους τελευταίους απλά κάποιοι είχαν επίγνωση της αιχμαλωσίας τους και κάποιοι νόμιζαν πως κυβερνούσαν...

Όσοι είχαν επίγνωση φρόντιζαν να τιθασεύουν το "θηρίο" με την απειλή δυνητικών απωλειών και έτσι να αποσπούν τη συναίνεση για κάποιες δευτερεύουσας σημασίας μεταρρυθμίσεις. Οι άλλοι το άφησαν ασύδοτο και η χώρα έπεσε στα βράχια.

Ο πιστότερος εκφραστής του ετερόκλητου παρακράτους της μεταπολίτευσης είναι η παρούσα

κυβέρνηση των "μπαχαλάκηδων" εθνομηδενιστών και των ακροδεξιών ψεκασμένων "φαφλατάδων". Κοινός παρανομαστής του παρά φύση συνασπισμού, είναι οι κρατικοδίαιτοι που συναρθρώθηκαν με όχημα το αντιμνημόνιο.

Η στρατηγική επιδίωξη αυτού του παρακράτους φαινομενικά είναι η επαναφορά της ευημερίας με δανεικά έστω και με κάποιες εκπώσεις από τους απατεώνες που αρέσκονται να παρουσιάζονται ως θύματα αυταπατών.

Στην ουσία είναι η συνέχιση της παρασιτικής απομύζησης της υπόλοιπης κοινωνίας που μπροστά στο αδιέξοδο της δουλοπαραοικίας όσοι μπορούν δραπετεύουν στο εξωτερικό όπως επί τουρκοκρατίας.

Ο πυρήνας αυτού του κράτους δεν κρύβει απλά την απάτη όπως τραγουδάει ο Σαββόπουλος, την υποθάλπει.

Το τέλος του πλησιάζει και θα γίνει ορατό μόλις βρεθεί σε αδυναμία να καταβάλει τις συντάξεις των 1.500 ευρώ στους 55άρηδες συνταξιούχους και τους μισθούς των 1.000 ευρώ στους αρνητές κάθε αξιολόγησης εκπαιδευτικούς, πολεοδόμους, εφοριακούς...

Το σημείο αυτό δεν απέχει... και ας φαίνεται πως είναι μακριά. Το 2007 ή και το 2009 όποιος προέβλεπε τα μισά από αυτά που ακολούθησαν το 2010 και το 2012, θα περνιόταν για τρελός...

Το 2015 όποιος θα προέβλεπε τα μισά από αυτά που γίνονται στο Αιγαίο και την ΑΟΖ της Κύπρου, θα περνιόταν επίσης για τρελός.

Είναι φανερό πως κυβερνήσεις που δεν μπορούν να εξασφαλίσουν την εθνική κυριαρχία στον Άγιο Παντελεήμονα, την Στουρνάρη και τα Εξάρχεια δεν μπορούν να την εξασφαλίσουν στο Ανατολικό Αιγαίο ή την ΑΟΖ της δημοκρατίας της Κύπρου.

Φανερό είναι επίσης πως το "τσιρκο" που παριστάνει την κυβέρνηση δεν έχει καμιά συναίσθηση του ρίσκου που επικρέμεται ως δαμόκλειος σπάθη τόσο επί των κεφαλών των διάφορων "κλόουν" όσο και της χώρας ως ιστορικής συνέχειας.

Πολύ φοβάμαι πως υπάρχει ένας διάχυτος εφησυχασμός πως όπως και με την ναυμαχία του Ναυαρίνου θα "καθαρίσουν" οι μεγάλες δυνάμεις σε σχέση με την τύχη του προτεκτοράτου.

Μπορεί ναι αλλά μπορεί και όχι...

Το 1973 τα "νούμερα" της Χούντας που παρίσταναν την κυβέρνηση είχαν εκλάβει τη σιωπή των Αμερικάνων ως στήριξη για το πραξικόπημα του Σαμψών. Μπορεί και να είχαν λάβει διαβεβαιώσεις στήριξης και στη συνέχεια να υπήρξε αλλαγή στάσης.

Αλήθεια είναι πως τα συμφέροντα των μεγάλων δυνάμεων φαίνεται να ταυτίζονται με τα ελληνικά. Σε περιόδους ιστορικής επιτάχυνσης όμως όπου σε εβδομάδες συμβαίνουν όσα σε άλλες περιόδους απαιτούσαν δεκαετίες, οι συμμαχίες ανατρέπονται και τα συμφέροντα αλλάζουν ταυτίσεις άρδην...

Χρειάζεται λοιπόν και ικανότητα αποτροπής απειλών και επιβολής της βούλησης όσων θεωρούμε σαν συμφέροντά μας.

Πολύ φοβούμαι πως η ελληνική κοινωνία δεν έχει το σθένος να προτάξει αντίσταση και να αναλάβει το κόστος των μακροπρόθεσμων επιλογών της.

Αν προσέξει κάποιος την πνευματική και ηθική συγκρότηση αυτών που επιλέγει να την εκπροσωπήσουν, μορφώσουν, διασκεδάσουν και κυβερνήσουν η παρακμή της είναι φανερή.

Σε αυτήν την τραγική συγκυρία, στο τιμόνι της χώρας βρίσκεται μια ορδή οπορτουνιστών χωρίς επαρκή αντίληψη των πραγμάτων που βαφτίζουν την Τήλο ανατολικότερο σημείο της Ε.Ε. και αρέσκονται να αντιμετωπίζουν κρίσιμα ζητήματα με μοναδικό κριτήριο επικοινωνιακούς χειρισμούς για εσωτερική κατανάλωση.

Κάθε τρεις και λίγο επιτάσσουν σκάφη του λιμενικού και της αεροπορίας για οικογενειακές εκδρομές με ασύλληπτη για τα δεδομένα της συγκυρίας ελαφρότητα.

Αντικειμενικά μπορούμε να υπολογίζουμε σε κάποιο θαύμα... αλλά η Ανάσταση για φέτος είναι ήδη πίσω μας...

kostas.stoupas@capital.gr

12.03.2018

Πηγή: www.capital.gr/